

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מקומיים

של ערכאת ערעור

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא רת"ק 17-10-25558

לוי נ' עיריית אריאל

המבקש

טל לוי

מרח' משעול הזית 5/3 אריאל

נגד

עיריית אריאל

המשיבה

מרח' יהודה 5, אריאל

1

2 מוגשת בזאת בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות (ת"ק -66625-03-17), אשר בבית משפט לעניינים מקומיים בעיר אריאל, אשר דחה את תביעתו של
3 המבקש לפצותו על גרירת רכבו שלא כדין על ידי עיריית אריאל.
4

5 עותק מפרוטוקול הדיון מיום 12.09.17 ומפסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות
6 שבאריאל מיום 25.09.17 מצ"ב לבקשה זו ומסומן נספח א' (1-2) בהתאמה.

7 המבקש סבור כי, הטעות של בית המשפט לתביעות קטנות שבאריאל גלויה ובולטת על פני
8 הפסק, באופן שמצדיק את התערבות ערכאת הערעור, על מנת שלא להנציח את הטעות
9 שנפלה בפסק הדין, בין היתר, בכל הנוגע לפרשנות המשפטית לחוק עזר עירוני "חוק פינוי
10 חפצים מיושנים" התשמ"ז 1987.

11

12 הרקע העובדתי:

13

14 1. המבקש הינו הבעלים של רכב מסוג פורד פיאסטה שנת יצור 1997(להלן: "הרכב")
15 בעוד שהמשיב הינה עיריית אריאל.
16

17 2. בתאריך 03.12.14 הפקיד המבקש את רישיון הרכב בהתאם לתקנת התעבורה
18 290(א) מתוך כוונה להשמישו בהמשך לשימוש בנו כרכב ראשון, משזה יוציא
19 רישיון נהיגה .
20

21 3. לכל אורך התקופה מהפקדת רישיון הרכב עד למועד גרירתו שמר המבקש על
22 תקינות הרכב ונראותו והקפיד לנקותו מעת לעת ולשמרו במצב תקין ושלם,
23 ולהחנותו כחוק במגרשי חנייה ובמקומות שאין בהם מצוקת חנייה, עד כמה
24 שניתן.

- 1
 - 2
 - 3
 4. הרכב בעת גרירתו היה במצב מכאני תקין לחלוטין, שלם ומושלם כאשר כל מערכות הרכב תקינות וכל מכלולי הרכב כולל גלגלי הרכב, פנסים, חלונות, מושבים וכו' מותקנים וללא פגע. הרכב היה במצב נסיעה.
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
 - 35
 - 36
 - 37
 - 38
 - 39
 - 40
4. הרכב בעת גרירתו היה במצב מכאני תקין לחלוטין, שלם ומושלם כאשר כל מערכות הרכב תקינות וכל מכלולי הרכב כולל גלגלי הרכב, פנסים, חלונות, מושבים וכו' מותקנים וללא פגע. הרכב היה במצב נסיעה.
5. בראשית חודש אוגוסט 2016 עיריית אריאל גררה את הרכב של המבקש מרחוב השקד שבעיר אריאל לאחר מסע רדיפות והצקות בדמות סימוני גלגלים ומודעות על הרכב. כל זאת מתוקף סעיף 2 לחוק פינוי חפצים מיושנים.
6. חרף פניותיו של המבקש לעיריית אריאל בדרישה להשיבו מאחר וגרירת הרכב נעשתה שלא כדין, לראייתו, לא נתקבלה כל תגובה ע"י המשיבה. (עותקים מפניות המשיב לעירייה מצ"ב לבקשה בנספח ד).
7. בתאריך 28.03.17 הוגשה תביעה לבית המשפט לתביעות קטנות ובה התבקש בית המשפט להורות לעיריית אריאל להשיב את רכבו של המבקש ולפצותו על העוול ועגמת הנפש שנגרמו למבקש בעקבות פעולות העירייה.
- צילום כתב תביעתו של המבקש וכתב ההגנה של המשיבה מצ"ב לבקשה זו ומסומן נספח ב' ו' ג' בהתאמה.**
8. בפסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות שבאריאל, דחה בית המשפט את תביעתו של המבקש וקיבל למעשה את טיעוני המשיבה. המבקש סבור כי התוצאה אליה הגיע בית משפט לתביעות קטנות שבאריאל הינה תוצאה קשה, אשר מחייבת את התערבות ערכאת הערעור, כמפורט בתמצית בנימוקי בקשת הערעור.
- ואלו נימוקי בקשת הערעור:**
1. ראשית, מדובר בסוגיה משפטית בעלת חשיבות כללית, אשר מעצם טיבן ראוי כי הערכאה הגבוהה היא זו שתדון ותחליט בהן. סוגיות אלה, חורגות במובהק מעניינם האישי של המבקש, **באשר הן עשויות להיות רלוונטיות למקרים ונאשמים רבים אחרים.**
- שנית, הסוגיות שיעלו בבקשת רשות ערעור זו, חוסות תחת המקרים המעלים שאלות בעלות חשיבות חוקתית, ואף חשיבות ציבורית, אשר לא זכו בכל הכבוד הראוי לליבון דין, ועליהם נעמוד בבקשת רשות ערעור זו.
- כתימוכין לאמור צוין בבש"פ 95/537 עימאד גנימאת נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(3)355 (1995)419.
- "היחס בין זכויות האדם לבין האינטרס הציבורי – שונה בעקבות חוקי היסוד. עם העלאת רמתן הנורמטיבית של זכויות האדם... לרמה חוקתית על-חוקית, עלה משקלן היחסי של זכויות האדם המעוגנות בחוק היסוד לעומת האינטרס הציבורי."**

וכן בבש"פ 02/6353 מדינת ישראל נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ, נז1(1), 4-3(2012)

"ככלל, על בית-המשפט לפרש חוקים הפוגעים בזכויות אדם באורח דווקני ולהפעיל שיקול-דעת שניתן לו לפגוע בזכות אדם באופן שהזכות לא תיפגע אלא במידה המזערית הנדרשת. חובה זו, המעוגנת בסעיף 11 לחוק היסוד – המחייב את כל רשויות המדינה, לרבות בית-המשפט, לכבד את הזכויות המעוגנות בו ככל שהן מתיישבות עם התחיקה שעל-פיה הן פועלות"

ברור אם כן, כפי שיפורט בהרחבה להלן, כי הסוגיות נשוא הבקשה, מורכבותן וחשיבותן נכנסות בקהל המקרים המצדיקים מתן רשות לערער בהתאם למבחני הפסיקה המוכרים.

זו אף זו, כפי שיפורט להלן, הרי שבמקרה דנן נפלה טעות מהותית פשוטה וגלויה בפרשנות המשפטית.

1. טעה בית המשפט לתביעות קטנות, טעות משפטית גלויה וברורה ופשוטה, בכך שהסכים לפרשנות העירייה בנוגע להגדרת הרכב כ"חפץ מיושן" כהגדרתו בחוק פינוי חפצים מיושנים התשמ"ז 1987.

2. סעיף 2.א בחוק פינוי חפצים מיושנים מגדיר: **"חפצים מיושנים" – חפצים שיצאו מכלל שימוש לרבות שלד כלי רכב וחלקיו, מכונה וחלקיה, גרוטאות, תנור, מקרר חשמלי, דוד, דוד שמש, אסלה, מקרר, אמבטיה, רהיטים, או כל חלק מהם;** (ההדגשות אינן במקור).

3. הגדרת רכב מנועי לפי פקודת התעבורה: **"רכב מנועי" - רכב המונע בכוח מכאני מכל צורה שהיא, ולרבות תלת אופנוע ואופנוע עם רכב צדי או עם גרור או בלעדיהם ולמעט רכב הנגרר על ידי רכב מנועי"**.

4. לא ייתכן שרכב כמשמעותו בתקנות התעבורה ייחשב כ"חפץ" ככל שאר החפצים, שהרי אם כן, הרי לשם מה קיימת הגדרת "רכב" או יותר נכון במקרה דנן "רכב מנועי", כמונח בסיסי בתקנות התעבורה שבפקודת התעבורה, אם כל חפץ יכול להיחשב כרכב וכל רכב יכול להיחשב כ"חפץ"? קביעה שכזו מתעלמת לחלוטין מקביעה קיימת שבפקודת התעבורה.

ברור שקביעה שכזו סותרת מהיסוד את תקנות התעבורה ומהווה טעות משפטית מובהקת וגלויה, שאסור שתהא מונצחת בפסק הדין, ועוד משום שפעולות פינוי רכבים נטושים מטעם המשיבה, מכוח חוק פינוי חפצים מיושנים כמנהגה, הינה פעולה שגרתית הגוררת את התערבות בית המשפט בהכרעות מסוג זה לעיתים תכופות, וגם משום ההשלכות החמורות שיש לפרשנות שכזו כפי שיפורט בהמשך.

2. המסגרת הנורמטיבית :

1. המסגרת הנורמטיבית לעניין רכבים נטושים ודרך הטיפול בהם הינו חוק שמירת הניקיון התשמ"ד 1984 שבו קיימת ההגדרה לגרוטאות רכב ובו מתוארת הסמכות המנהלית הנתונה לרשות בטיפול ובגרירת רכבים מסוג זה. להלן ההגדרה:
"גרוטאת רכב" – רכב אשר אינו ניתן לשימוש מפני שהתיישן, פורק או שנקבע כרכב באובדן גמור, וכן שלד של רכב או חלקים ממנו. לעניין זה, במידה וישנו ספק אם הרכב ניתן לשימוש או לאו, על הרשות המקומית להיעזר בשמאי רכב."

2. לטענת המבקש, פועלת המשיבה שלא בתום לב בכך שבחרה להגדיר רכבים ישנים כ"חפצים מיושנים" וזאת על מנת לעקוף את סעיף 8 א בחוק שמירת הניקיון התשמ"ד 1984 במקרה של רכבים שאינם באים תחת ההגדרה של גרוטאת רכב.

3. לא נמצאו ככל שידי משגת כל פס"ד או דיון משפטי בנוגע לגרירת רכבים על ידי הרשויות, מקרה דומה, שבו נעשה שימוש בחוק פינוי חפצים מיושנים כנגד רכבים נטושים, מיושנים, גרוטאות רכב וכיו"ב, דבר המעלה ספקות בדבר התנהלות המשיבה מבחינה משפטית בנושא זה.

3. סמכויות האכיפה והשיפוט:

בית המשפט לתביעות קטנות שבאריאל ייחס משקל רב בנימוקיו לפסיקתו לטיעוני ההגנה של המשיבה בדבר ההפרה לכאורה של תקנות התעבורה על ידי המבקש, (ע"3, שורות 8-25 מתוך פס"ד), ונימק בכך את קביעתו לגבי סמכות המשיבה לגרירתו ולתפיסתו של רכבו של המבקש.

1. הגוף האמון והמוסמך לאכיפת תקנות התעבורה היא משטרת ישראל! ואילו בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה הינו בית משפט לתעבורה. מכל מקום אין כל שייכות עניין תקנות התעבורה לעניין סמכות העירייה לגרירתו ולתפיסת רכבו של המשיב. גם אם במידה ואכן הופרו תקנות תעבורה כאלו ואחרות, אין הדבר מסמיך את הרשות המקומית לפגוע בקניינו של אדם!

2. פסק דין זה קובע בעצם שכל אדם המפקיד את רישיונות רכבו בהתאם לתקנת התעבורה 209(א), ופועל בכך על פי חוק, הרי שהוא חושף בזאת את רכבו-רכושו לתפיסתו בידי הרשות! רוצה לומר, זכות שניתנת על ידי רשות אחת, תיחשב כעילה לאישום על ידי הרשות האחרת! הרי ברור שמצב זה הינו אבסורד הגלוי על פני הפסק ולכן המחייב את התערבות ערכאת הערעור על מנת לתקנו.

3. לא רק זו, אלא שהנחה זו של בית המשפט, נשענה על עצם כך שהמבקש פעל לפי תקנה 290(א) מתקנות התעבורה, בכך שהפקיד את רישיון הרכב, ובכך לכאורה הודה על אי שימוש ברכבו, יוצא מכך שאדם הפועל לפי חוק יוצא בהפסדו, ואף חמור מכך מפסיקה זו עולה מצב אבסורד שבו מחויב אדם לעשות שימוש ברכושו שכן אם לא, ייחשב רכושו כהפקר הניתן להחרמה ולעיקול על ידי הרשויות.

4. פעולות העירייה ובכללן תפיסת הרכב מידי המבקש לא נעשו מכוח תקנות תעבורה כאלו ואחרות באם הופרו על ידי המבקש ובין אם לאו. תקנות התעבורה הועלו כתירוץ על ידי העירייה לפעולותיה בכתב ההגנה, וזאת רק לאחר שהוגשה תביעתו של המבקש.

4. הפרשנות המשפטית הנובעת מפסק הדין

על פי חוק יסוד: "כבוד האדם וחירותו" - "פגיעה בקניינו של אדם תהא אך ורק על פי הסמכה מפורשת בחוק. על מנת שהפגיעה בזכות הקניין תהא מידתית, על הרשות לפעול אך ורק במסגרת הוראות החוק המסמיך ועל פי תנאיו. חזקת הכשרות המנהלית תעמוד לרשות אך ורק אם תוכיח כי פעלה באופן דווקני בהתאם להוראות החוק המסמיך אותה לפעול כן ללא כל חריגה הימנו."

המבקש מבקש להראות לבית המשפט בערעור זה שכל פעולות העירייה היוו את ההיפך המוחלט מן הפסיקה לעיל:

1. העירייה לא פעלה במסגרת החוק המסמיך ואף מנסה לעקוף בתחבולות את החוק הרלוונטי לעניין רכבים בכך שעושה שימוש בחוק "פינוי חפצים מיושנים" ואף מעוותת את הגדרת החוק על מנת שתהלום את פעולותיה.

2. לא רק שהעירייה שלא פעלה באופן דווקני בהתאם להוראות החוק, אלא נתנה לחוק את פרשנותה היא, כראות עיניה, וכל זאת על מנת לפעול באופן דווקני כנגד המבקש!

3. תמיכה בפרשנות שכזו, באמצעות פסק הדין של בית המשפט לתביעות קטנות שבאריאל, מאפשרת לרשות המקומית לפגוע בקניינו של אדם באופן שאינו מידתי ושלא לפי ההסמכה המפורשת בחוק, כי אם מפרשנות תמוהה של הרשות את החוק, ובכך מפרה את העולה מחוק כבוד האדם וחירותו.

5. לאור כל האמור במצטבר לעיל, מתבקש בית משפט הנכבד:

א. ליתן למבקש רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות באריאל ולקבל את הערעור.

ב. לבטל את פסק דנו של בית משפט לתביעות קטנות שבאריאל ולחייב את המשיב בהוצאות בקשת רשות הערעור.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

ג. לבטל את דו"ח מספר 282517 ע"ס 730 ₪.

ד. להורות למשיבה לשחרר את רכבו של המבקש וללא תנאים.

טל לוי

המבקש

נספחים:

- נספח א 1 – פרוטוקול הדיון מיום ה-12.09.17
- נספח א 2 – פס"ד בית המשפט לתביעות קטנות באריאל.
- נספח ב – כתב תביעה קטנה ת"ק 17-03-66625 לוי נ' עיריית אריאל.
- נספח ג – כתב ההגנה לתביעה קטנה ת"ק 17-03-66625 לוי נ' עיריית אריאל.
- נספח ד – פניות המבקש למשיבה לאחר גרירת הרכב.
- נספח ה – מסמכי הרכב
- נספח ו – פס"ד בערכאות השונות בתיקים דומים (גרירת רכבים על ידי הרשות המקומית).